

{ אז נדברו }

פרשת יתרו תשפ"ב | לסדר: "כבד את אביך ואת אמך.." | גליון מספר: 543

להצטרפות לרשימת התפוצה

בחייל:

a8447168@gmail.com

ניתן לקבל את הגיליון בפקס
באמצעות שיחת טלפון:

0795319191

נודה להשתתפותכם

בהוצאות הגדולות!!:

בנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא (ע"ר)

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי: 052-7683095

תודה מראש!!!

ארבעה סוגים של מתיקות התורה... איזה מהם אתה מכיר??

לרגל שבת מתן תורה... אחת מההסתבכויות הגדולות שהיו לי בתור בחור... היה זה בנושא של **מתיקות התורה!** כולנו יודעים לשיר את המשפט המפורסם שמונב באוה"ח הקדוש: 'אם היו בני אדם מרגישים מתיקות ועריבות התורה, היו משתגעים ומתלהטים אחריה... כתוב כאן שמתיקות התורה זה... זה... זה משהו הזוי... משהו בלתי נתפס... זו מתיקות שאתה לא עומד בה... אתה פשוט משתגע ומתלהט... בקיצור: זה נשמע לא פחות מ-סם ממכר, שמי שפעם אחת טעם את זה... זהו... הוא לא מסוגל לצאת מזה... **ומעתה:** אם המשפט הזה היה מתחיל ונגמר בספר אור החיים, נו... זה לא היה מטריד אותי... כי נכון... ככה כתוב באור החיים הקדוש שאם היו בני אדם **יודעים** מתיקות וערבות וכו'... והרי תכל'ס אנו לא **יודעים** במה מדובר... נו... אז זה מצטרף לרשימה הארוכה של עוד הרבה מושגים מרוממים בעבודת ה' שאם רק היית יודע היית שמח ורוקד 120 שנה ותכל'ס אני לא אוהז שם... ואני לא שמח ורוקד... ובקושי שורד את זה... דא עקא, שבלימוד התורה **יש! יש לי את זה!** ותתפלא לשמוע שכמעט לכל בחור בן עליה ירא שמים שצבר הרבה שעות של עמל ויגיעה מול הגמ'... היה לו מידי פעם הבזקים של תענוג עילאי ושמיימי ובלתי נתפס בלימוד התורה... סוג של עונג שמאוד מזכיר את התיאור של האוה"ח...

וכאן מתחיל המשבר הגדול שלי!!! שהיות ויש לי! יש לי מושגים ב'משתגעים ומתלהטים אחריה', וזה כבר היה לי במשך תקופה מסוימת... היתה תקופה שהייתה לי כזו מתיקות נפלאה בלימוד שאי אפשר לתאר אותה... אבל בפתע פתאום היא פשוט נעלמה... דודי חמק עבר בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענה לי... ואז אחרי כמה שבועות המתיקות שוב חזרה לכמה ימים ושוב זה נעלם... וככה פתאום זה מגיע והולך בפתאומיות... **ו... ואיפה זה?? לאן המתיקות הזו פתאום נעלמת??** אני רוצה להגיע לאחזתיו **ולא ארפנו!!!** אני רוצה לתפוס את המתיקות הזו ולהחביא אותה בתוך כספת שלא תברח... אבל לא... זה בורח... ובורח ושוב בורח... עד... עד שזה... התייאשתי... **אבל רגע רגע רגע... לפני שאני ממשיך...** כאן חשוב לי להדגיש: **שקוראי שורות אלו מתחלקים לשני סוגים:** יש כאלו שבכלל לא מבינים על מה אני מדבר... (זה בעיקר תלוי באופי... ובינינו... אני חושב שזה גם תלוי בשבטים... שבת יוסף זה חיבור והתרגשות ויהודה זה מה צריך... ואכמ"ל) הסוג הזה מעולם לא השתגעו ולא התלהטו... הם יושבים ולומדים כי זה מה שנכון וצריך וזהו... זה סוג שמעולם לא הרגיש לא את הנשמה יתירה בשבת, ולא את האורות במירון ולא את הדכאון של מוצאי שבת... וממילא הסוג הזה בכלל לא בפרשה הזו... (ממילא המצוקה שאני מזכיר כאן היא לא כ"כ רלוונטי בשבילכם...) אבל יש כאלו שרק רואים שורות אלו... זה קופץ להם... הו... סו"ס מישוה מדבר על זה... הוא פשוט גונב לי את המילים... אז לסוג הזה אני כעת פונה, בקיצור: תכל'ס, התחושה הזו מאוד כואבת ואפילו משביתה... כי... כי המתיקות הזו היא באמת משהו עוצמתי... כמו סם לכל דבר!!! זה משהו שמגיע בהבזק כמו ברק... פה איזה חודש אחד בתחילת הזמן... פה יומיים... ואחרי חודשיים עוד כמה שעות... ותכל'ס... בחור בן עליה שטעם כמה פעמים את הי"ן ההונגרי' הזה (כלשונו של מוהר"ן זיע"א), לא מסוגל לרדת מהסטנדרט הזה!!! זהו!!! אחת שאלתי... לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו... ותכל'ס... המתיקות הזו בדרך כלל איננה... ביום יום השגרת לא מרגישים את זה... אבל למה?? למה?? למה קודר אלך?? למה אין לי את המתיקות הזו?? הרי אני מכיר אותה... היא היתה לי בתחילת הזמן... אז לאיפה היא נעלמה? למה היא נעלמה?

ואז כמונב מתחילים כל מיני מחשבות וחשבונות שמים (שגם זה תסבוכות ששמורות לבן עליה... זר לא יבין זאת)... כנראה שאני חוטא ולא ראוי... אני לא מספיק טהור... ה' מעניש אותי... (כי זו באמת מתיקות זכה וטהורה, שהיא באמת מגיע ממקום מאוד זך וטהור, ממילא המחשבות האלו הם לא לגמרי מופקעות לכה"פ בה"יא) ואז... הוא מתחיל להתפלל ולחכות שזה יגיע... ואז שוב מגיעה המתיקות לביקור קצר... ושוב עוזבת... ושוב אני שוקע באפרוריות ובצער גדול... וככה כל הזמן... הייתי נכנס לבית מדרש בתחילת זמן או אפילו בתחילת יום, מאוד מקווה אולי תגיעה המתיקות הזו... אולי אזכה שתשרה עלי הרוח ושוב מתאכזב... **ואני מוכרח לומר שעצם התחושה הזו, היא מאוד קשה ומדכאת...** אתה מרגיש כמו תינוק חסר ישע, שאתה תלוי באיזה הרגש ומתיקות שהיא בכלל בכלל לא תלויה בך!!! אתה לא יכול למשש אותה בידיים... היא מופיעה ללא הודעה מוקדמת, ונעלמת ממך גם בלי התרעה מראש... ואין שום צפי... כל פעם שהייתה לי מתיקות בלימוד, כמה שהמתיקות היתה גדולה, התלווה אליה תמיד דוק של עצב... לך תדע מתי זה פתאום יעלם כלא היה... (אגב: התיאור הזה די מזכיר את השגת הנבואה... שהנביא היה מקבל את הנבואה וזהו... פתאום הוא היה נוחת לכאן וחושב נפשו למות מרוב כלות הנפש וההשתוקקות לשוב עוד פעם לחזות בנועם ה'...)

ואני כעת עומד ושואל: תכל'ס... ישר ולעניין: איך משמרים את המתיקות הזו? איך עושים שהיא תהיה תמיד ולא תיעלם?? ובינינו: האם היא בכלל קיימת?? אולי... אולי הכל רגשות ללא בסיס אמיתיים?? **התשובה היא: יש!!! ברור שיש כזו מתיקות!!** כן... לשכלתניים והריאליים שבינינו, (שיתכן וקוראים מאמר זה, למרות שהודעתני להם מראש שזה לא בשבילם) תדעו לכם שיש מתיקות ועריבות נפלאה בתורה, **והיא קיימת!!** לא רק באור החיים הקדוש, אלא גם בתוככי הבית מדרש, גם בדורנו אנו, גם בקרב בחורים בני עליה... אבל!!! אסור לבנות עליה!!! אסור להשתית עליה את עסק התורה!! היא בנוס... אם זה מגיע מה טוב... ואם לא... אני פה לא בשביל זה...

המשך בעמוד 3-4 בגיליון זה...

איך ניחשת שזה מה שיקרה... היית פשוט נביא...

בפרשה הקודמת... בשירת הים כתוב ותקח מרים **הנביאה!!!** וזה מאוד תמוה: בדיוק עכשיו התורה משבחת אותה שהיא נביאה?? הרי בקריעת ים סוף אפילו שפחה זכתה למחזה נבואה שאפילו יחזקאל לא זכה... כולם נהיו נביאים ושווררו ברוח הקודש... אז בדיוק עכשיו לקרא למרים נביאה?? הרי עכשיו גם השפחה נביאה בדיוק כמוה??

והתשובה היא פשוטה: כשעם ישראל עמדו על הים!!! ואז מרים הוציאה את התוף הישן והמוכר שכבר שנים ע"ג שנים היא מתופפת איתו אי שם עמוק במצרים... כבר שנים שהיא מלמדת את בנות ישראל את התוים של שירת הים וכולם צוחקים עליה מאחורי הגב על הפנטזיות שלה (ואף אחד לא רוצה להתחתן איתה כמובא בגמ'...) כעת כשכולם פתאום עומדים על שפת הים... פתאום כולם אומרים בתדהמה... מרים... איך ידעת כבר שם שזה מה שקורא עכשיו... היית נביאה כבר **שם!!!** מה שכתוב ותקח מרים הנביאה הכוונה היא שכולם פתאום הבינו למפרע שיש פה מישהי שהייתה נביאה כבר שם!! איזה נביאה היית...

ומה מרים עונה?? יש לכם טעות!!! בתוך מצרים בכלל לא הייתי נביאה... לא היה לי מידע יותר מכל אחד אחר... אני פשוט האמנתי בה'!!! האמנתי בהבטחה שפקוד יפקוד אלוקים אתכם... האמנתי שלא יזנה לעולם ה'... בקיצור: האמנתי בכל מה שגם אתם ידעתם בדיוק כמוני... רק אני האמנתי בזה ואתם צחקתם עלי... וכשצחקתם עלי... מה עשית?? אמרתי לעצמי... יום יבא והם יגידו איזה נביאה היית... איך ידעת... אז זהו שלא!!! דווקא אז בכלל לא הייתי נביאה... הייתי בדיוק כמוכם... רק פשוט הייתי חיה את האמונה הזו...

עד כאן הוורט!!! מאיפה לקחתי את הוורט הזה??

על אותה מרים כתוב ותתצב אחותו מרחוק לדעה מה יעשה לו... ואמר רש"י: לדעה מה יעשה בסוף נבואתה!!! מרים עומדת במתח ובחשש... חרדה מה יהיה בסוף של הנבואה שלה... אני לא מבין: אם היא נביאה והיא יודעת שזה הקטן גדול יהיה... אז שתהיה רגועה... ממה היא חוששת... ואם היא לא בטוחה בזה... אז למה זה נקרא נבואה??

מה התשובה?? לא!!! לא בטוח שהייתה פה נבואה... רק מה? קוראים לי פועה... לאמא שלי קוראים שפרה... ושנינו מאמינות שכל ילד יהודי זה בן של ה'!! זה אוצר בלום!!! ותכל'ס כעת אף אחד לא מאמין בזה... ילדים יהודים מסתובבים מוזנחים כמו שרצים (וישרצו...) זרוקים ביאור ככלי שאין בו חפץ... ואף אחד לא נותן בהם אימון... אף אחד לא קולט איזה אוצרות יהודים טמונים בכל נשמה יהודית... ואני ואמא שלי כן מאמינות בזה!!! ומהמקום הזה אני עומדת כעת מרחוק וצופה בתיבה ששטה על פני המים... וגיוואלד... רבש"ע: תשמור לי על הילד הזרוק הזה... שלא ימות... תחיה לי אותו... ותחיין את הילדים...

כולם צוחקות על אותה מרים... מה אתה כ"כ משקיע בילדים העבדים האלו?? מה את כ"כ פועה להם?? מה את מוציאה את הנשמה על אותו משה?? ומה מרים עונה להם?? בסוף!!! בסוף אתם עוד תגידו שהייתי נביאה... בעוד שמונים שנה בדיוק!!! ביום ו' בסיון!!! (משה נזרק ליאור ב' סיון... לפי החשבון...) אני שוב אתייצב מרחוק... אי שם למרגלות הר סיני... ואני אזכה לראות את אותו נער בוכה נכנס לתוך הענן ומתעלה מחציו ולמעלה מלאך ואז!!! בסוף!!! בסוף כולם יגידו לי... איזה נביאה היית לפני שמונים שנה... איך ידעת שהילד הזה יצמח להליגער רעיא מהימנא משה רבינו?? ומה אני אענה?? לא רבותי!!! לא הייתי נביאה... רק בסוף נהייתי נביאה... בסוף נזכרתם להפוך אותי לנביאה ש-איך ידעת... אבל זה בכלל לא היתה נבואה... זו היתה אמונה במה שכולנו ידענו... רק אני אמצתי את האמונה הזו!!! הלכתי על זה... ותחיין את הילדים...

כלפי מה הדברים אמורים?? במגרש החינוכי יש תחום שנקרא "נטיעת אימון" ויש בנושא הזה טעות מוכרת... לדוגמא: יש לי עסק עם צעיר בלתי נסבל... אני מצידי לא הייתי שם עליו שקל... אבל צריך לתת אימון... אז אני קורא לו: תקשיב... יש לך פוטנציאל אדיר... אם רק תשקיע ותעמול... אתה תצמח לגדול בישראל... ואז הוא שואל אותי כהשדנות: מי אמר לך שאני כזה מיוחד?? ומה אני עונה לו? תקשיב: כמו שלחזנים יש כובע צילנדר של חזנים... אז זהו ככה איש חינוך לובש כובע של נביא!!! ואני חזיתי בכוכבים וראיתי שאתה הולך לצמוח ענק שבענקים... אז זהו שלא!!! אם אתה חושב שזה נטיעת אימון... יש לך טעות חמורה!!! כי... כי בינינו לבין עצמנו... אתה בעצמך לא מאמין במה שאתה אומר... וממילא גם הוא לא קונה את הלוקש... אז תכל'ס... מה זה נטיעת אימון?? אימון פירושו: אני משקיע באמונה שלי!!! אני מאמין שאתה בן של ה'... אני מאמין שה' נתן בך כוחות... ואם רק תשקיע בהם ה' יתן לך ויחזור ויתן ואתה תגדל... ולכן אני מצידי אתן את האימון!!! אני אעשה הכל כדי שזה יקרה!!! אני אבנה לך תיבה... אצפה אותה מבית ומחוץ בכבוד... ואעשה הכל כדי לשמור עליך מתוך אמונה אמיתית שיש לי עסק עם נפש יהודית שאם רק נספק לה את הנתונים חזקתו שיצמח גדול... יום יבא ובסוף כולם יגידו לי: איזה נביא היית... איך ידעת שמהבחור הזה יצא הרב עובדיה... אבל מה אני אענה להם?? יש לכם טעות!!! לא הייתי נביא... אולי בסוף אתם הפכתם אותי לנביא למפרע... (סוף נבואתי) אבל בשעת מעשה אני השקעתי באותו צעיר כי היה צריך להשקיע בו!! כי זה מה שנכון היה לעשות! והאמנתי שאם אני אעשה מצידי את הכל וגם הוא מצידי ישקיע הכל... הוא יצמח גדול... בשביל זה לא צריך להיות נביא!!! בשביל זה צריך להאמין!! ולפעול ע"פ האמונה הזו...

איפה זה הכי פוגש אותנו?? יום יבא... לא משנה עוד כמה זמן... אבל זה יקרה... ומשיח יבא ואז יהיו הרבה הפתעות... יתגלה שאותו אברך שישב ועסק בתורה ועשה רצון ה' והתרחק מפגעי הטכנולוגיה יתברר שהוא קלע לנקודה!!!! יתברר שהוא השקיע בדיוק במקום הנכון... ואז אתה תגש אליו ותגיד לו: אוה... איזה נביא היית... איך ידעת בדיוק קלוע לטעם של בורא עולם וידעת להשקיע בדיוק במינות הנכונות? ומה אנהנו נענה??

סליחה אדוני!! ממש לא הייתי נביא... לא היה שום דבר שידעתי ואתה לא ידעת... בסה"כ האמנתי!!! בינינו... בדור שלנו הכי קל לדעת מה ה' אוהב ומה ה' שונא... לא צריך להיות נביא כדי לדעת שה' שונא את האינטרנט וגם לא צריך להיות נביא לדעת שה' רוצה שנקבע עיתים לתורה ולא נבזבז את הזמן בלשה"ד ובוואצפ... רק מה?? אני הלכתי על זה! ואתה צחקת עלי... וברגעים קשים שהרגשתי דפוק... אמרתי לעצמי: יום יבא והוא עוד יגיד שהייתי נביא... אבל רבש"ע... מתי זה יקרה?? מה יהיה בסוף נבואתי?? מתי כבר יתברר שהייתי נביא?? אבל רק אז יתברר שהייתי נביאים... כעת אנהנו ממש ממש לא נביאים... כעת אנהנו בסה"כ עושים את האמת כי היא אמת... וכל אחד מוזמן לאמץ את האמת הזו... רגע לפני שיתברר ש... אוה... איזה נביא היית... תזדרז... כעת אפשר עדיין לאמץ את זה בלי כובע צילנדר של נביא!! כעת אנהנו מאמצים את האמת כי היא אמת... בסוף!!! סוף נבואתנו...

תזכורת לתושבי הצפון והדרום

בשבוע הבעל"ט, פרשת משפטים, תתקיים

מכירה של ספר 'וימאן'

בדוכני מכירת הספרים 'בלוי' בבתי כנסת

המוכרים בצפון ודרום הארץ.

רשימה חלקית: ביתר עילית, טלזסטון, רחובות, לוד, נתיבות, אופקים, נתניה, זכרון יעקב, חיפה, רכסים, ועוד...

המכירה תתקיים מיום ראשון עד יום חמישי.

מספר הספרים מוגבל!!!

כמו כן: עדיין נותרו יומיים והצ"י (עד יום חמישי

בערב- יתרו) לקניית הספר 'וימאן' בדוכני

הספרים 'בלוי' בירושלים ובמרכז הארץ.

ביום חמישי (הקרוב) בערב מסתיימת נקודת

המכירה בעמדות שבמרכז.

שימו לב-

ניתן לרכוש את הספר גם במוקדי המכירה

שברחבי הארץ. לביור הנקודה הקרובה

אלו:

052-7683095

א. ניתן להשיג את הספר וימאן וכן את

שאר הספרים גם באירופה, ובארה"ב

(כמות נוספת של ספרים כעת

במטוס... ☺) - צרו קשר במייל כיצד

ניתן להשיג...

ב. חדש!! במקסימום ניתן להשיג ע"י

הרב יצחק חוסני הי"ו, טל'-

איזה מכתב ה' כתב מיוחד בשבילי

ועדיין לא קראתי אותו???

למי שזוכר... כבר נכתבו כאן בגיליון זה כמה מאמרים בעניין פרק ק"ט בתהילים... שכידוע: פרק ק"ט בתהילים מתבסס על שמונה סוגים או הגדרות של חלקי התורה!!! חוקיך, פיקודיך, עדותיך, תורתך, מצוותיך, משפטיך, אמרתך... (כלומר: בכל פסוק בפרק ק"ט מוזכר אחד מהשמות האלו) אז עד כמה שזכור לי כבר נכתב כאן מאמרים על פיקודיך, תורתך ומשפטיך והפעם אני רוצה שוב להקדיש מאמר לאחד מחלקי התורה שאנחנו כמעט ולא מודעים לעצם קיומו...

הלא הוא: **אמרתך!!!!**

אמרתך זו אחת מההגדרות של חלקי התורה... שש אנוכי על **אמרתך**. בלבי צפנתי **אמרתך** למען לא אחטא לך... איך דוד המלך שומר על עצמו שלא לחטא?? בלבי צפנתי **אמרתך!!!** דוד המלך מתבטא: זאת נחמתי בעניי כי **אמרתך** חיינתי... שים לב: דוד כבר אומר לולי **תורתך** שעשועי אז אבדתי בעניי לעולם לא אשכח **פיקודיך** כי **בם חיינתי**. אבל חוץ מזה... לא רק לולי **תורתך** אז אבדתי... לא רק פיקודיך חיינתי... אלא גם **אמרתך!!** זאת נחמתי בעניי כי **אמרתך חיינתי**... מה זה **האמרתך** הזה?? מה ההבדל בין פיקודיך שבם חיינתי לבין אמרתך חיינתי?? בקיצור: מה זה החלק תורה שנקרא אמרתך??

ההמשך בעמוד 6 בגיליון זה...

4 סוגים של מתיקויות בתורה...

ויש גם 5..

(המשך מעמוד 1) וכאן המקום לומר באופן ברור: כל גדולי ישראל ללא יוצא מן הכלל... ביום יום אין להם את המתיקות הזו שדברתי עליה!! אין!!! תשכח מזה... גם אם נראה לך שיש להם... טעות בידך!! אין להם!

ולמה כ"כ חשוב לי להדגיש את זה?? כי התשוקה שלי למתיקות הזו... זה הלך אצלי יחד עם השאיפות לצמוח כמו מרן הרב עובדיה זצ"ל או שיבדלחט"א ר' חיים קנייבסקי... ראיתי מול העיניים שלי את מרן ר' חיים קנייבסקי שליט"א לומד שעות ע"ג שעות... והבנתי בפשטות שכנראה המתיקות הזו שהייתה לי פה ושם... הרי אצלו יש את המתיקות הזו 24 שעות פלוס שבע ימים בשבוע... **אז זהו שלא!! לא רבתי!!!** כשאתה רואה גדול בישראל יושב ולומד תורה, אין לו המתיקות הזו... **בכלל בכלל לא!!** אם הסיבה שאתה שואף להיות כמו גדול בישראל, זה כ"כ... כי כוף לו... יש לו כל היום מתיקות אורות וכיסופים עילאים בלימוד התורה, צר לי לאכזב... אין לאף גדול בישראל את זה **על בסיס קבע!!** אל 'תבנה' על זה... מה כן?? המתיקות הזו כן קיימת באופן קבע... איפה??

שם!! שם למעלה!! הת"ח והצדיק שעמל בכל שנות חייו בתורה, יום אחד נשמתו מתבקשת לשיבה של מעלה ומתאחדת באהבתו ית' בצרור החיים, ועליו נאמר **'מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה'**, בגן עדן!!! שם הצדיקים מתענגים ומתעדנים על בסיס קבע בצחצחות אורות העליונים וכו'... אבל זה רק שם... לעומת זאת- פה?? פה אין את זה על בסיס קבע!!! אבל מה כן יש?

יש את המשך של הפסוק: **'אם יתן איש כל הון ביתו באהבה שאהב ר' יוחנן את התורה בזה יבזו לו'** (עייין רבה שיר השירים ח') זה!! זה כן יש כאן בעוה"ז. כאן בעולם הזה אפשר להגיע למתיקות נוסח **אהבה!!** מה הכוונה אהבה? אהבה זו **ה ת מ ס ר ו ת** אין קץ... זו המתיקות והחשק והגעגועים והכיסופים שמאפיינים את גדולי עולם... כשאתה רואה גדול בישראל שכל כולו מתיקות התורה או חיות במצוות, זה לא המתיקות השממית הזו שטעמת פה ושם והיא לפתע נעלמת כלא היתה... המתיקות של אותו תלמיד חכם זו ההתמסרות עד אין קץ שאותו תלמיד חכם הסכים לתת מעצמו וממשיך להיות מוכן לתת למען עסק התורה... וכאן יש כלל ברזל ש'**נתינה מולידה אהבה'** וההשקעה והנכונות האינסופית שהרב עובדיה היה מוכן לתת מעצמו על כל סימן בש"ע יצרה אצלו קשר עמוק ואישי בל ינתק עם התורה.

ולמתיקות הזו אנחנו חותרים!! המתיקות הזו קיימת ועוד אין קיימת... והיא לשם שינוי לא בורחת... היא ממש לא נעלמת פתאום... כי היא בידיים שלך לגמרי!!! אתה מתזמן אותה... אתה מייצר אותה במו ידך בנכונות והפשלת השרוולים שאתה מוכן להזיע ולהתמסר למען התורה... זה מה שאנחנו אומרים בסיום מסכת 'הדרן עלך

והדרן עלן, דעתן עלך ודעתך עלן, כלומר: ככל שאני אהזר אחרי המסכת... ככה המסכת תחזר אלי... זה לא רק איזה מלאך רוחני שקוראים לו יבמות שהוא יחפש אותי... יש פה בעיקר משהו מובנה בעומק הנפשי!!! שברגע שאני משקיע את נשמתו בעירובין, עירובין חוזרת אלי כחלק מנשמתו... מי שפעם עמל בכל כוחו במסכת מסוימת... יכול להעיד איך שכל פעם שהוא כבר לומד גמ' אחרת, ויש שם בדרך אגב איזה מימרא מאותה מסכת שהוא למד, המימרא הזו מחייכת אליו... הוא נשאב אליה... היא חוזרת אליו כמו איזה זרחן... **'הדרן עלן'** הגמ' הזו תמיד מחייכת אליו מארון ספרים, הוא כמעט בטעות לוקח אותה מהארון... **התחושה הזו מוכרת לך??** כשהמדרש מתבטא על רבי יוחנן 'אם יתן איש... באהבה שאהב רבי יוחנן את התורה', המדרש מספר שם שרבי יוחנן מכר פרדסים שלימים ושדות שלימות מממונו, והכל בשביל שהוא יוכל לשבת ולעסוק בתורה.

זו מתיקות ואהבה ששייכת אצלנו!! לגמרי לגמרי שייכת!! ומאוד מאוד מומלץ לכל בחור בן עליה לטעום את הטעם המתוק של 'דעתך עלן...' שיהיה לך לפחות מסכת אחת שהיא תקפוץ לך מול העיניים.

עד כאן מתיקות מסוג ראשון... כעת ניגש לסוג נוסף של מתיקות שגם היא שייכת אצלנו. בעל התניא באגרת הקודש מגדיר את העניין של המתיקות בעבודת ה' שיש **שני סוגי אהבה!!** יש **'אהבה בתענוגים'**, שזו מתיקות נפלאה בעבודת ה' שנופלת על האדם באתערותא דלעילא, שזה נקרא 'עבודת מתנה', שזה מה שהזכרתי מקודם... מה שנקרא: מתנה משמים... אבל יש אהבה של **צמאון ותשוקה** להתקרב לה' שזה מגיע **מלמטה**...

לדוגמא: במוצאי תשעה באב, ברגעים אלו אני הולך לשבור את הצום, וכעת אני נורא נורא צמא, והנה יש לפני כעת כוס קוקה קולה קר, כעת התחושות שלי **מתחלקות לשניים:** רגע **ל פ נ י** שאני שותה, יש לי תחושה של צמא... ערגה, תאוה... וחשק עצום לשתות... אבל ברגע **שאתרי** כן, כשאני כבר שותה **בפועל**, כעת זה כבר לא צמא, אין לי פה כבר חשק ולא כיסופים וערגה, כי תכל'ס, אני כבר שותה בפועל!

אז מה זה עכשיו? עכשיו זה **ת ע נ ו ג ! !** הבנת את ההבדל??

כשאני מחפש סיגריה בנרות זה בחינה של **אהבה!** צמאון וערגה לסיגריה הנכספת... אבל כשאני כבר מעשן את הסיגריה זה **תענוג!**

על אותו משקל: כשה' משיב אותך במתיקות נפלאה בתורה או בתפילה... זה נקרא **תענוג!** זכית בפייס... עבודת מתנה... תודה ה' על המחווה... תענוג... אבל כשה' דווקא לא בהכרח משיב אותך... ואתה צמא, ומשתוקק, **מתי? מתי אבא ואראה פני אלוקים**, זה נקרא **אהבה!!** כל פעם שמוזכר בתהילים כיסופים וערגה וצמאון לה', זה בדרך כלל 'בארץ ציה ועיף בלי מים', ובזה אנחנו

שייכים! אוהו שייכים... לגמרי שייכים!!! אתה תמיד יכול לתזמן את ה'צמאה נפשי' הזה...

איך אתה מתזמן את זה הלכה למעשה?? מאוד פשוט... תקבל החלטה לשים בצד את כל שאר התשוקות הזרות ולהתמקד בלרצות רק את ה' ואת תורתו... זה יכול להיות משהו יזום!! **לגמרי יזום!!** זה נטו עניין של החלטה!!! לאחר כמה ימים שאתה דוחף עם כל הכח לכיוון הזה... ה', דרשתי קרבתך... אני רוצה רק את תורתך, לפתע הצמאון הזה מגיע,

אין כאן הרבה מקום להאריך, אבל הצמאון הזה בעיקר פוגש אותנו אחרי ריפיון, או נפילה וירידה בעבודת ה', (שיש את זה לכולנו) ופתאום משהו מתעורר מבפנים... איזה רצון לשינוי... לחזור שוב הבייתה... התשוקה הזו היא מתוקה!! אבל זה שוקולד מריר... זה סו"ס מתיקות שנובעת מחסר... אבל תמיד אהבה הולכת עם חסר... געגועים תמיד מגיעים כתוצאה ממשהו שאין לי אותו כעת, והחסר הזה לא מפריע למתיקות, זו מתיקות נפלאה, ולא קשה להגיע אליה!! זה משהו שכולנו שייכים אליו!! קדימה... לך על זה...

וכעת ניגש לסוג השלישי של מתיקות ועריבות התורה, שהיא גם בדייני...

(שוב: אם שמת לב: אני שם דגש על מתיקות מסוג שהיא בידיים שלנו... למעט מתיקות שהיא לא בידיים שלנו... שאותה עדיף להשאיר בצד... אם הקב"ה החליט לפנק אותך במתיקות הזו מה טוב... ואם לא אל תתאכזב... תשאיר משהו לנך ועלולם הבא...)

הסוג השלישי והכי פרקטי של מתיקות התורה זה פשוט התעניינות וסקרנות וחיבור אישי עמוק לעסק התורה!!! לדוגמא: לראות יהודי כמו ר' חיים קנייבסקי יושב שעות ע"ג שעות מול הגמ'... סליחה על הביטוי, זה... זה נראה שהוא על 'חומר' יש פה איזה סם...

מה זה החומר הזה? איפה משיגים את ה'סמים' האלו שמצליחים לרתק בן תמותה כ"כ הרבה שעות מול טקסט צפוף וישן ולא מנוקד...??

אז יש לי בזה תשובה... תשובה שאנשים לא אוהבים לשמוע אותה:

מרן ר' חיים קנייבסקי **מכור** לתלמוד בבלי!!! **לא יותר** מלהבדיל - מחילוני שמכור לסמארטפון שלו... שמעתי?? **לא יותר!! ולא צריך להיות יותר!!**

יש כאלו שחושבים שגדולי ישראל הם קוסמים, יש להם איזה סם או 'חומר', שגורם להם להיות משוגעים על התורה...

אז זהו שלא!! לא רבתי!! בקנאות לא!! אדרבה... כשאנחנו מדמיינים כן את גדולי ישראל, אנחנו סתם מרחיקים אותם מאיתנו... סתם עושים מהם כאילו שיש להם איזה 'מקל קסמים' ש-לי כמובן אין... ולכן כל טוב, אני הולך לישון כי אין לי את זה... **אז זהו שלא!!** מדובר בסך הכל בהתמכרות טבעית

מוטיבציה כעת להתאמץ לעבוד את ה', כאן מגיעה נקודת המבחן האישית שלך, עד כמה אתה **אוהב** את ה'... כי כשאין טיפת חשק ללמוד, אז מי בכל זאת מוכן ללמוד? רק מי שאוהב את ה'!!! ממילא דווקא בבוקר המוחלש הזה שאתה מרגיש כ"כ רחוק ומנותק... דווקא ביום זה, זו הבמה שלך, כעת ה' מזמין אהבה, הוא רוצה לדעת האם גם אתה אוהב אותו, או רק הוא אוהב אותך...

למרבה האבסורד... בשבילי התפיסה הזו היא יחסית טריוויה, תמיד כשהייתי רואה עוייבד שכל כולו דבוק בה' בזכה רגשי שלהבתי-ה... הייתי מתפעל... אה... איזה אהבת ה' יש לו... איך הוא זכה להגיע למדרגה הזו באהבת ה'... איפה אני ואיפה הוא... אני יושב פה כמו איזה בלוק ומשתדל בכל זאת להתרכז בלימוד או בתפילה... איפה אהבת ה' שלי... איפה אני לידו??

ופתאום אני קולט שזה בדיוק בדיוק הפוך במאה שמונים מעלות!!

אותו עובד ה', דווקא בחלק הזה של ההתלהבות שלו, דווקא בזה הוא פחות אוהב את ה'... כעת הוא בעיקר אוהב, (אם יש מה להתפעל ממנו, זה מה הוא עשה כדי להגיע לכאן מדרגה שה' נותן לו כ"כ הרבה אהבה) דווקא אני ברגעים השפופים האלו, שאני בכל זאת לומד, בכל זאת מתאמץ ומשתדל להתפלל בכוונה, דווקא אני כעת אוהב את ה', בינינו... עם המצב רוח הכ"כ שפוף לי שהתעוררתי בבוקר הזה, לא היתה לי שום סיבה לצאת מהמיטה, ואם בכל זאת יצאתי זה רק בגלל שאני עובד את ה' בכל מצב, עכשיו אולי תבין לראשונה למה ה' מזמין לנו כ"כ הרבה ימים כאלו מדוכדכים שאין חשק ואין מתיקות ואין שום טעם לא בעבודת ה' ולא בלימוד... ואתה יושב לעצמך וחושב: מה איכפת לה' לשחרר לי קצת חשק יותר... קצת יותר גישמאק? **מה התשובה??**

ה' רוצה לדעת האם גם אתה אוהב אותו, או רק הוא אוהב אותך... יש לבוא עולם כ"כ הרבה בנים שרק מזמינים אהבה... ה' יכול רק להרעיף עליהם אהבה אבל לקבל מהם אהבה בחזרה... שהם גם יביעו אהבה... את זה אי אפשר לצפות מהם... הם לא בשביל זה... כי קטון יעקב ודל... לך תבקש מילד שיחזיר אהבה גם כשהוא לא מורעף בחיובים... ויש לה' מאוד מעט בנים בוגרים שמהם ה' כן יכול לצפות... תחזירו אהבה... תהיה גם אוהב ולא רק אוהב... ואחד מהבודדים והמתי מספר האלו זה אתה... ה' סומך עליך שאתה מסוגל גם לתת אהבה ולא רק לקבל אהבה... אז תן!!! תן לאבא שבשמים אהבה... תן לו את היום העיף הזה עם כל הלב למען שמו באהבה... תן לו את זה בשם כל ישראל... בשם כל היהודים החלשים שלא יודעים לספק כזו תוצרת... ותכל'ס... אנחנו פה לא רק בשביל לקבל אהבה אלא בעיקר בשביל לתת אהבה... אז אם כבר קמת הבוקר בלי טיפת כח... אל תעשה איקס על הבוקר הזה... אדרבה... תהפוך אותו למכרה זהב!!! אז נכון... אני היום לא ארגיש אוהב... אבל אני אהיה אוהב!!! אני אשגר אהבה לאבי שבשמים... בשביל מה אנחנו כאן אם לא בשביל זה...

אז אני רוצה לומר לך שיש כזה דבר!!! אפשר להגיע לזה!! רק יש הבדל אחד: להתמכר לסמארטפון? זה עניין של שניות... בלחיצת כפתור אחת זה נהיה... שה' יצילנו... להתמכר לסיגריות? זה אולי קצת יותר זמן... צריך חודש חודשיים להשתעל... ואז אתה מתמכר... אבל להתמכר לתורה?? זה... זה אורך קצת... קצת יותר זמן... זה לשם שינוי לא מגיע בשניות... וגם לא מספיק להשתעל חודש חודשיים... צריך נכונות 'להשתעל' טיפ טיפה יותר... מי שמשקיע... מי שמביע נכונות להתעניין בתורה זה יגיע... וכמובן שיש בזה רמות שונות... והייתי אפילו אומר שזה תלוי בתקופות... אבל קודם תאמין בזה!! תאמין שאפשר להגיע לעוצמות של התמכרות לתורה...

לפני שאני מסיים... רק נסכם בקצרה: יש ארבעה סוגי מתיקות בעבודת ה' ובלמוד התורה, **א**... יש את המתיקות שמגיעה באתערותא דלעילא, מתיקות מופשטת ורוחנית לגמרי שמגיעה במתנה משמים, 'הביאני אל בית היין ודגלו עלי אהבה', אבל לדעת כל הזמן שאוטוטו זה עוזב... זה נגמר, כמו ארטיק טוב שנגמר... **ב**... יש מתיקות התורה שנובעת מהתמסרות!! התמסרות יוצרת חיבור רגשי!!! **ג**... יש מתיקות מרירית שנובעת מצמאון... השתוקקות, רצון, 'צמאה נפשי... מתי אבא ואראה פני אלוקים', **ד**... ויש מתיקות שנובעת מיצירת עניין... התעניינות ממכרת...

שלושת המתיקויות האחרונות שייכות אצלנו!!! תלויות בנו... כי קרוב אליך הדבר מאוד... ואילו המתיקות הראשונה היא בגדר 'עבודת מתנה', אם זה הגיע, תיהנה מזה... תתענג על זה בבחינת 'יוחזו את האלוקים ויאכלו וישתנו'... תהנה מזיו השכינה, אבל תדע שזה עניין של זמן עד ש'דודי מני נסע ונגלה'... ואל תבנה על זה... ואל תתאכזב...

אבל!!! אם כבר דיברנו על **ארבעה** סוגי מתיקות, אי אפשר שלא להזכיר את האופציה **החמישית**, והיא: **לא תמיד** יש מתיקות בתורה ובעבודת ה'!! לפעמים אתה מרגיש קיר!!! אפס הרגשות... אפס תחושות... סתם אפרוריות, סתם כלום כזה... ויש בחורים שנורא קשה להם לעכל אופציה שכזו... כי בתור בחורים אנחנו יותר מידי נוטים לבסס את הסדר יום שלנו על תחושות, על אווירה, על מצב... שטייגן... וברגע שאין טיפת חשק, אז... אז מה אני עושה פה... למה זה אנוכיי...

אז זהו!! שכאן המקום להבהיר ולחזור ולהבהיר: כשאתה מרגיש מתיקות וחשק ושמחה וכיסופים ועריבות בתורה ובעבודת ה'... אתה כעת לא אוהב את ה'... אלא מאי? אתה מרגיש **א ה ו ב ! !** אתה כעת מרגיש מאוד חזק כמה **ה' אוהב אותך**... אבל אתה!?! אתה כעת לא נמצא בעמדה של **אוהב**, אלא במקום של **אוהב**, על זאת שבחו **אהובים**, דווקא אתה כעת לא ככזה עובד את ה' באהבה, וההראיה שברגע שיגמר החשק... פתאום יתחשק לך להיעלם... מי שאוהב לא נעלם כ"כ מהר... אהוב כן!! אז כעת אתה באמת אוהב... הוא יתברך מקרין לך את אהבתו... אתה אוהב!!! כיף לך...

לעומת זאת דווקא ברגעים שאתה לא מרגיש כלום... שאין לך טיפת חשק, ואין לך שום מנוע ושום

ונורמלית ומוכרת!!! היא מוכרת לנו מכל סוגי המחזות, וגם השליליים ביותר... כשאתה רואה בן אדם שיושב מול האייפון שעות ע"ג שעות... אף אחד מאיתנו לא חושב שיש פה איזה קוסמות... אף אחד לא רואה כאן איזה השראה מיוחדת או כח ריכוז יוצא דופן שגורם לפרצוף הזה לנבור במכשיר כל היום...

רק מה? יש פה **התמכרות!!** יש פה תכנים מסוימים שמאוד מושכים אותנו... יש פה הרבה מה לראות... עד כדי שהוא מתעניין בזה כל הזמן ולא גומר להתעניין בזה... **אז זה בדיוק הסיפור עם עסק התורה**... אותו גדול בישראל שכל היום יושב ולומד הוא פשוט התמכר לתורה... זה פשוט מרתק אותו... תופס אותו... ומעסיק אותו... כמו להבדיל שהאייפון מעסיק את השכן שלך... **רק מה? יחי ההבדל ה'קטן', ה'קטן' וה'פצפון'...**

ההתמכרות של האייפון נובעת מן אדם שאיבד שליטה על עצמו... זה אדם שמובל על ידי נפש הבהמית שלו והוא כרוך אחריה ככלב שקשור לעמוד... לעומת זאת ההתמכרות של תורה, זה בדיוק ההיפך הגמור ב-180 מעלות! יש כאן את 'האיש הזוכה לידיעת התורה, ואמנם הוא מהלך בין אנשים ונראה כבן אדם ש-אבל באמת הוא מלאך!!' יש כאן לפנינו אדם שעבד ונלחם נגד הטבע, עד שהוא הגיע למדרגה שכזו שהנשמה שלו שולטת על כוחות הגוף בשליטה מוחלטת, עד כדי שנפש הבהמית שלו מובלת לגמרי ע"י כח הנשמה, ובדיוק כמו שהנשמה האומללה של האייפוניסט מובלת ע"י הנפש הבהמית וכרוכה בביזיון תחת ממשלתה ככלב שקשור לעמוד, (שהמשמעות היא: שהנשמה שלו כבר לא מפריעה לו, כי היא שבויה לגמרי במאסרי הנפש הבהמית, בלי אפשרות להשמיע את קולה) באותה מידה בדיוק לכיוון ההפוך, אותו אדם השלם בקדושת יוצרו שיושב ועוסק בתורה, הוא הגיע למדרגה, שהנפש הבהמית שלו התעלתה בכזו מדרגה שהיא מובלת ע"י כח הנשמה וכרוכה לסטנדר באהבה ובחיבה, וצורה כל היום בצרור החיים לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו, (שהמשמעות היא שהגוף והיצר הרע והנפש הבהמית של אותו צדיק, כבר לא מפריעה לו, ולא תוקפת אותו ב'אוי לי מיצירי', כי היא נכנעה לגמרי תחת אור הנשמה, כפי שה' מבטיח, אם רעב שונאך האכילהו לחם... וה' ישלם לך, אל תקרי ישלם לך אלא ישלימו לך) **הבנת מה השתנה פה בצורת החשיבה??**

עד עכשיו היית בטוח שגדול בישראל שיושב ולומד הוא סוג של קוסם... שיש לו חומר מיוחד של מתיקות בתורה... שמה אעשה... ואני לא זכיתי...

אז זהו שלא!!! אותו גדול בישראל פשוט עבד על עצמו עד שהוא התמכר לדבר הנכון... אבל רגע רגע... קצת נסחפתי... בא נחזור רגע להגדרות הפשוטות... (תבין: בכמה שורות אחרונות התחלתי לדבר על 'באמת הוא מלאך...' וקצת עפתי למעלה מידי... כעת בא נחזור הבייתה לפרקטיקה)

אני כעת רוצה להצמיד אותך לקיר ולשאול אותך שאלה נוקבת:

האם אתה מאמין שאפשר להגיע למצב כזה, שהגמ' תעניין אותי ותסקרן אותי ותמלא אותי ותמכר אותי, כמו שחבר שלי הנושר מכור לסמארטפון? אתה מאמין בזה או לא??

קר קר קררררר...

כמידי שנה כשמגיעים הימים הקרים אני נוהג בקנאות להזכיר לכל הקופאים מקור והמשקשים ברעדה עם צעיפים ומעילים... **שלא תגידו שלא אמרתי... הנה ימים באים** ובעוד חצי שנה בערך... אתה תצא לרחוב ויהיה לך חם... אבל ממנוזה חם... **אתה מאמין???** צא רגע לרחוב הירושלמי הקפוא... אתה מאמין שבעוד חצי שנה בערך אתה תעמוד פה!!! בדיוק פה... והשמש תקפה עליך כמו תפוח"א לוחט ואתה תיחל מי יתן לי איזה משב רוח של 5 מעלות?? אני חושב שמי שיצא לו לקרא שורות אלו בדיוק כשהוא נמצא ברחוב או במרפסת הירושלמית... **לא יאמין לי!!! לא יכול להיות!!!**

אבל זה יקרה... שמור קופון זה ותציג אותו ככה בט"ו תמוז...

כלפי מה הדברים אמורים?? על דא וכיוצ"ב נאמר: "בתבונה משנה עיתים ומחליף את הזמנים"!!! דברים משתנים בעולם... ולא רק בעולם... אלא דברים משתנים גם בתוך תוכנו... אצל כל אחד מאיתנו... דא עקא שבשעת מעשה!!! כשאדם נמצא בתוך מצב מסוים הוא מתקשה לעכל שקיים מצב אחר... כמו מי שנמצא עכשיו במינום מעלות בירושלים... הוא מתקשה לעכל מציאות של 30 מעלות חום... אבל זה קיים!!! וכולנו יודעים שזה קיים...

כך על אותו משקל: כל אחד מאיתנו עובר מידי פעם קשיים... ובדרך כלל השפין של הקושי הוא שכשאתה אפוף בתוך הבעיה... זה נראה שנגמר העולם... ככה תמיד יהיה... אף פעם המצב של ישתנה... וזה בדרך כלל תפיסה של צעירים!! כי בן אדם מבוגר שהספיק לצבור ניסיון... הוא כבר למד שנכון... גם אם מאוד קשה... דברים משתנים... לא תמיד זה יהיה ככה... לדוגמא: מתקשר אלי צעיר שיש לי קשר איתו... והפעם הוא מתלונן על קשיים נורא גדולים בקדושה... מה יהיה? אני לא עומד בזה... אין לי כבר כח... כל היום יש לי מלחמות בקדושה... היצר הרע לא נוטל לי מנוחה אפילו שניח... 24 שעות שבעה ימים בשבוע בלי הפסקה... מילא זה היה פעם ב... אבל הניסיונות הם כל הזמן בלי הפסקה... די... אין לי כח... אמרתי לו: אתה בטוח שתמיד תמיד יש לך ניסיונות בקדושה?

כן... בטח... תמיד תמיד... אבל שבוע שעבר ולפני שבועיים דיברת איתי ולא הזכרת מילה בנושא הזה... כן... לא... נכון ולא נכון... בקיצור: הוא מתעקש לטעון שכל הזמן זה מפריע לו!!!

טוב... ננעתי... אצלו המלחמות הם שבעה ימים בשבוע... אחרי שלושה ימים הוא מתקשר אלי עם בעיה אחרת לגמרי!!!

אמרתי לו: סטופ!!! אני לא מדבר איתך על שום דבר חוץ מקדושה... אתה לפני שלושה ימים הכרזת לי שאתה כל היום אפוף בקשיים של קדושה מבוקר עד ליל... אז אני רוצה להתמקד רק בזה...

אבל לא!!! עכשיו משהו אחר מפריע לי... ואני מתעקש... מילה זו מילה! אמרת לי שכל היום יש לך ניסיונות בקדושה... אז אני לא מוכן לדבר על פיציפקס אחרים... בקיצור: הצמדתי אותו לקיר והוצאתי ממנו הודאת בעל דין שלא תמיד יש לי התמודדויות בקדושה!!! נכון... כשיזה תוקף אותי... זה אופף אותי מכל הכיוונים ואני בטוח שנגמר העולם והקושי הזה לא מרפה ממני רגע... אבל למייעשה זה לא נכון... גם הוא הודה לי שזה מגיע בגלים!!! וברגע שאותו בחור יבין **שיש פה גל!!!** גל של ניסיון... והוא יבין את זה גם כשהגל הזה יתקוף אותו... יהיה לו הרבה יותר כח... כי הוא יבין שזה גל... רק צריך לעבור אותו... והמצב עוד ישתנה... להבין שבתבונה משנה עיתים ומחליף את הזמנים... להבין כשאתה קופא מקור... שיום יבא ואתה תנמס מחום... להבין שדברים משתנים... די לנו בקשיים שיש לנו... לא צריך גם להנציח אותם... תתמקד בגל הנוקדיתי!!! תתרכז בלכופף את הראש מולו... ואל תסיק מסקנות איסטרטגיות שזה מה יש וזה הנתונים... זה עצת היצר שרוצה להקפיא אותך על מקומך...

האם יעברו את השנה או לא... האם פורים בא או לא??

העסק מתחיל להתחמם בירושלים... בשבוע הקרוב ככל הנראה יתכנסו ויסתגרו שבעה מגדולי ישראל בבית הועד... וידונו בשאלה האיסטרטגית הדו שנתית האם לעבר את השנה או לא?? כמה זמן יארכו הדיונים?? אף אחד לא יודע... זה יכול להיות יומיים שלוש... וזה גם יכול לארוך שבועות ארוכים... סו"ס מדובר במכלול של שיקולים מכל תפוצות ישראל... מדובר במידע ומסמכים שצריך לשקלל את כולם ולהגיע להכרעה...

כמובן שישנה עדיפות שההכרעה תגיע בשבוע וחצי הקרובים... עוד לפני ראש חודש אדר!!! תנחש למה?? כי אל תשכח שעל ששה חודשים השלוחים יוצאים לגולה... ואחד מהם זה חודש אדר... כדי להגיד לבני הגולה מתי פורים... (האם יום אחד לפני כן או יום אחד אח"כ) אבל!!! אם אנחנו עד ר"ח אדר אנחנו כבר נספיק לדעת שמעברים את השנה ואם ככה פורים כבר לא יהיה בחודש הזה... נוכל לחסוך את הליכת השלוחים... עכ"פ כעת אי אפשר לדעת כמה זמן יארוך! כבר קרה שהדיונים המשיכו עד כ"ט באדר... עד הרגע האחרון...

אני מתהלך לי בשעת בוקר מוקדמת בירושלים... ולפתע אני רואה תכונה... ניגשתי למישהו... מה קרה?? מה יש?? ש... ש... שקט!!!

פה בפנים עומד שמואל הקטן ומתפלל!!! הוא מתפלל תפילת שחרית!!! נו... אז מה? מה אתם כ"כ מתרגשים... אוהו... אתה יודע מי זה שמואל הקטן?? (רק שבתין) היה בשמואל הקטן בחינה של שיירי דשיירי כנסת הגדולה שהרי הוא תיקן את הברכה ה"ט בשמו"ע... ברכת ומלשינים... אגב: דוקא שמואל הקטן בעל המימרא באבות: בפול אויבך אל תשמח... הוא זה שתיקן ברכת למלשינים... ללמדך: למי יש את הרשות להתפלל על השפלת האיביב? רק מי שהכי לא חפץ ולא שמח בניפלתם... ודו"ק היטב) כעת הוא מתפלל תפילת שחרית אחרונה לפני שהוא נכנס לבית הועד!!! ומי יודע מתי פעם הוא יתפלל פעם הבאה?? כי... ברגע שחברי הועד נכנסים לדון בעיבור שנה, מכאן ואילך הם פטורים לגמרי... לא רק מתפילה אלא גם מק"ש ומכל המצוות האמורות בתורה... כי הם עוסקים במצוה ובצרכי ציבור והם פטורים מכל המצוות האמורות בתורה, וכשהם יסיימו ויגיעו להכרעה... אז שוב נזכה לראות את שמואל הקטן מתפלל!!! אולי נזכה אפילו לשמוע אותו מברך את הברכה שהוא בעצמו תיקן... (רק להשלים את הסיפור... בסוף היה ששמואל הקטן אכן ניגש ש"ץ... והוא שכח את ברכת למלשינים שהוא בעצמו תיקן... כי הוא היה מהחברים שתורתם אומנותם והוא בדרך כלל לא היה מפסיק לתפילה אלא רק לק"ש... שמואל אפילו הברכה שהוא בעצמו תיקן לא היתה לגמרי שגורה על לשונו... עכ"פ כשהוא נאלץ להגיע לדון בעיבור השנה והוא בלא הכי נאלץ להפסיק מתלמודו... אז הוא כן התפלל... זה במאמר המוסגר...)

תכל"ס... הגיע הרגע הגדול!!! אלפי יהודים הגיעו לחזות במעמד הנשגב... כולם נעמדים על קצות האצבעות... לזכות לראות את שבעה גדולי ישראל נכנסים אחד אחד ונבלעים באותה עליה!! יש כאלו שמוחים דמעה את התרגשות... זה היום עשה ה'... חיכינו לרגע הזה... כבר שנתים שאנחנו מחכים לרגע הגדול הזה... אתה בטח לא מבין מה התרגשות הגדולה... אז זהו!!! שאולי שכחת או התרגלת... אבל כבר שנתיים תמימות שה' מוביל כאן סדר יום חדש שנקרא נגיף הקורונה!!! כבר שנתיים שהעולם מוכה וחובל בנגיף המסתורי הזה... וכל יהודי מאמין שלא הולך בקרי עומד ושואל את עצמי: על מה עשה ה' ככה לעולם שלו?? מה ה' רוצה לאותת לנו?? ומעתה!!! אם היינו כעת בבית ראשון... תוך יום אחד הכל היה מובן... יש לנו אורים ותומים... המלך אומר לכה"ג אסוף ירך ושואלים למה זה קורה... ואז מגיע התשובה: על הגבעונים או על שאול שלא נספד כהלכה... חוץ מזה מסתובבים בינינו נביאים כפלים כיצאי מצרים והם מדברים ברור!!! הנביא אומר לך אחד שתיים שלוש מה ה' רוצה... ולמה זה קורה... ומה נדרש מאיתנו לעשות... ואז פשוט מבינים עניין... חוזרים בתשובה... בין האולם והמזבח יבכו הכהנים... וזהו... מיד ויחמול ה' על ארצו... והקורונה נעלמת בדיוק כמו שהגובאי נעלם בזמן יואל בן פתואל... אבל אנחנו לא בבית ראשון!! אנחנו בבית שני... שאין ארון ואין כפרת ואין אורים ותומים... ואותות לא ראינו אין עוד נביא, ואין איתנו יודע עד מה... יש שאלות... יש תמיהות... מה ה' רומז לנו?? ואין תשובות חותכות!!! אבל נחמה אחת יש לנו!!! ה' הותיר לנו מקום אחד שבו שורה רוח הקודש ומשתמשים שם בבת קול!!! איפה?? פעם בשנתים שלוש... כשמתכנסים שבעה מגדולי התנאים וכל עניינם זה רק כבוד שמים ודאגה לכנסת ישראל ולשכינה הקדושה... שם יש בת קול!!! שם שורה רוח הקודש... ולשם מפנים את השאלות ומתקבלים תשובות... כבר שנתיים אנחנו מחכים להתכנסות הזו... כבר שנתיים שאנחנו שואלים מה ה' רוצה... כיצד אפשר לרצות פני ה' שיחמול על עמו וישוב חרון אפו מעמו מארצו ומנחלתו... והנה... כעת זה קורה!! כעת הם נכנסים לדון אמנם בעיבור השנה... אבל על הדרך כלל ישראל הכניסו שם כמה וכמה שאלות מהותיות בענייני הכל וכולנו תפילה שבעוד כך וכך זמן יצאו משם גדולי ישראל עם התרת הספקות ויורו לנו מה נעשה...

עכ"פ כעת רק נכנסו הזקנים לבית הועד ומיד התחילו לדון... השאלה הראשונה שעלתה על הפרק... מה קורה עם הקינים?? כן... מידי חג הפסח מגיעות לירושלים רבבות נשים יולדות וצריכות להקריב כבש לעולה ובן יונה לחטאת... וצריך לברר האם יש היערכות לכמויות כאלו של בני יונה?? אז לבנתיים יש אופטימיות בשוק העופות... לפי סקירת השוק זה נשמע שבשלב זה יש לכל יולדת בן יונה אחד!!! אבל זה לא מספיק... כי אל תשכח שבמוצע חצי מהיולדות הם עניות... ויולדת עניה לא מקריבה כבש לעולה ובן יונה לחטאת! אלא שני בני יונה אחד לעולה ואחד לחטאת!!! שמילא צריך כמעט פי שנים... וזה ממש אין... אנחנו רחוקים מזה... אם אנחנו רוצים להגיע לכזו כמות... לא יהיה מנוס... נצטרך לעבר את השנה ולהמתין עוד חודש ועד אז התורים יחזרו מנידודם... וקול התור ישמע בארצנו ואז בבת אחת תבא הרווחה... (כעת בשלב זה... בימות החורף יש רק בני יונה... ומסילא נוצר מחסור... ברגע שהתורים חוזרים... כל השוק משתנה)

אבל עזוב!!! לפני שמדברים על קינים... אני מוכרח להיות כנה ולומר שכל מה שכתבתי כאן השבוע לא רלוונטי... ולמה?? כי אל תשכח שהשנת שנת שמיטה... ובזמן שביהמ"ק היה קיים אף פעם לא מעברים את השנה בשנת השמיטה... כי לא להעמיס עוד חודש נוסף על שנת השמיטה שבלאו הכי היא שנה מאתגרת!!! אה... מה תגיד... ישראל קדושים הם ויש להם בטחון גמור בה' והם לא שואלים מה נאכל בשנה השביעית ומסילא ה' ציוה את ברכתו וכו'... כל השיקולים האלו לא נוגעים לבית דין!!! אם לך יש בטחון בה' זכאה חולקך... אבל ב"ד צריכים לדאוג לכל חודש חקלאי נוסף... ובפרט שיש כאן שיקול של מנתות עניים על כל חודש נוסף... (זה כמו שכשאבי ורביא דנים ב"אוש שלא מדעת" הם לא מערבים שיקולים של בטחון בה' ואין יאוש בעולם כלל...) ומסילא למען האמת בשנה זו בית דין בכלל לא התכנסו לדון בעיבור השנה... אז למה כתבתי את זה??

כי סו"ס מפני חטאינו גלינו מארצנו... וכעת גם בשנת השמיטה מעברים את השנה... ולכן סו"ס אנחנו כן עוסקים בעיבור השנה... אבל מהרה יבנה בית המקדש... ואם משיח יבא בשבועות הקרובים... תכינו תחפושות... תכינו רעשנים... לא יהיה פה שנה מעוברת... **פורים בא פורים בא ואיתו שמחה גדולה...**

